

Dosarul nr. 2ra-260/2022
2-19087372-01-2ra-25022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ion Cerga în interesele Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ghinda Liudmila și Ghinda Semion împotriva lui Vladimir Samosvat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința imobilului prin evacuare și,

acțiunea reconvențională înaintată de Vladimir Samosvat împotriva Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda, intervenienți accesorii Iana Sviderscaia, notarii publici Ceban Galina și Bondarciuc Olga, IP Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului, efectuarea rectificării în Registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 20 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a menținut hotărârea din 29 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 19 martie 2019, Liudmila Ghinda și Semion Ghinda au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Samosvat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința imobilului prin evacuare, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, Liudmila Ghinda a procurat apartamentul nr. xxxx de la Iana Sviderscaia. Trecerea dreptului de proprietate se confirmă prin contractul de vânzare-cumpărare.

La 08 iunie 2018, de către Agenția Servicii Publice, serviciul cadastral teritorial Chișinău a fost înregistrat dreptul de proprietate a Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda asupra ap. xxxx (obiectul litigiului). În prezent ap. xxxx este

ocupat abuziv de către Vladimir Samosvat, care fără nici un temei legal ocupă spațiu locativ cu membrii familiei. Astfel, consideră că este împiedicată de a administra și a folosi spațiu locativ prin acțiunile pârâtului. Prin urmare, unica soluție de a apăra dreptul de proprietate este pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care pârâtul să fie obligat să înlăture obstacolele în folosirea imobilului cu evacuarea din ap. xxxx.

Au notat că, soluționarea extrajudiciară a eșuat, pârâtul refuză să elibereze benevol spațiul locativ abuziv ocupat, fiind nevoiți să apeleze la instanța de judecată.

Au solicitat reclamantii înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului prin evacuarea lui Vladimir Samosvat cu toți membrii familiei din ap. xxxx, care le aparține cu drept de proprietate, încasarea de la Vladimir Samosvat a cheltuielilor de judecată suportate.

La 01 iulie 2019, Vladimir Samosvat a depus acțiune reconvențională împotriva Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda, intervenienți accesorii Iana Sviderscaia, notarii publici Galina Ceban și Olga Bondarciuc, IP Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului, efectuarea rectificării în Registrul bunurilor imobile.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat că, la 15 iunie 2011, între Vladimir Samosvat (vânzător) și Liudmila Ghinda (cumpărător) a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului cu nr. cad. xxxx, situat în mun. Xxxx.

La 11 noiembrie 2011, între Ludmila Ghinda, Semion Ghinda (vânzători) și Iana Sviderscaia (cumpărător) a fost încheiat un nou contract de vânzare-cumpărare al aceluiași apartament.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2a-2401/13 din 16.10.2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1100/14 din 30 aprilie 2014, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 15.06.2011, prin care Vladimir Samosvat ar fi vândut apartamentul litigios.

La 07 iunie 2018, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 3501, Ludmila Ghinda a răscumpărat apartamentul litigios de la Iana Sviderscaia.

Menționează că, potrivit contractului din 11 noiembrie 2011 prin care Ludmila Ghinda a înstrăinat apartamentul litigios Ianei Sviderscaia, cât și a contractului din 07 iunie 2018, prin care la rândul său Iana Sviderscaia a înstrăinat apartamentul respectiv Ludmilei Ghinda, figurează același preț de 253 508 de lei indicat în contractul inițial, care a fost anulat de instanța de judecată.

Consideră faptul dat nu o simplă coincidență, dar demonstrează că contractele din 11 noiembrie 2011, și respectiv, din 07 iunie 2018, sunt fictive și astfel lovite de nulitate absolută în temeiul art. 221 alin. (1) din Codul civil. Or, Ludmila Ghinda și Semion Ghinda, cunoscând despre faptul că, contractul inițial dintre Vladimir Samosvat și Liudmila Ghinda din 15 iunie 2011, este la rândul său unul lovit de nulitate absolută și în orice moment putea fi anulat de instanța de judecată, ce și s-a realizat, în mod artificial a înstrăinat apartamentul Ianei Sviderscaia, ca apoi Liudmila Ghinda să-l răscumpere de la aceasta, urmărindu-se astfel scopul de a se eschiva de la careva pretenții din partea Vladimir Samosvat privind restituirea bunului în temeiul hotărârii prin care s-a dispus anularea contractului inițial din 15 iunie 2011.

În condițiile în care prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2401/13 din 16 octombrie 2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1100/14 din 30 aprilie 2014, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 15 iunie 2011, prin care Vladimir Samosvat ar fi vândut apartamentul, efectele nulității unui act juridic nul prevăzute de art. 219 alin. (2) și (3) din Codul civil sunt repunerea părților în situația anterioară încheierii actului.

În asemenea circumstanțe, utilizarea instrumentului restitutio in integrum are drept efect restituirea de către Ludmila Ghinda și Semion Ghinda către reclamantul Vladimir Samosvat a dreptului de proprietate asupra apartamentului ce a constituit obiectul contractului, având în vedere că contractele din 11 noiembrie 2011 și 07 iunie 2018 sunt fictive, în prezent proprietari ai apartamentului litigios fiind Ludmila Ghinda și Semion Ghinda.

Consideră că, nu poate fi pus la îndoială că la data de 15 iunie 2011, părțile au încheiat un contract de vânzare-cumpărare nul, nulitatea fiind constatată prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2401/13 din 16 octombrie 2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1100/14 din 30 aprilie 2014. Deci, este evident că părțile trebuie să fie repuse în situația existentă anterior încheierii contractului, având în vedere și fictivitatea tranzacțiilor ulterioare încheiate de pârți prin care aceștia au redevenit proprietari ai apartamentului litigios.

La fel, s-a menționat în cerere că constatând nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 15 iunie 2011, prin aceeași decizie irevocabilă s-a constatat expres că Vladimir Samosvat nu a primit costul apartamentului. În asemenea situație, restitutio in integrum presupune în exclusivitate obligația pârților de a restitui bunul.

A solicitat constatarea fictivității și declararea nulă a următoarelor contracte: contractul de vânzare-cumpărare dintre Liudmila Ghinda și Iana Sviderscaia din 11 noiembrie 2011 privind vânzarea ap. xxxx, nr. cadastral xxxx, contractul de vânzare-cumpărare între Iana Sviderscaia și Ludmila Ghinda din 07 iunie 2018 privind vânzarea ap. xxxx, nr. cadastral xxxx, recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantului Samosvat Vladimir asupra ap. xxxx, nr. cadastral xxxx, în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău nr.2a-2401/13 din 16 octombrie 2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1100/14 din 30 aprilie 2014 și a fictivității contractelor din 11 noiembrie 2011 și 07 iunie 2018, dispunerea efectuării rectificării în registrul bunurilor imobile, în sensul înscrierii dreptului de proprietate asupra ap. xxxx, nr. cadastral xxxx, după reclamantul Vladimir Samosvat, încasarea cheltuielilor de judecată suportate de la pârâții Ludmila Ghinda și Semion Ghinda.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată a Ludmillei Ghinda și Ghinda Semion împotriva lui Vladimir Samosvat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința imobilului prin evacuarea lui Vladimir Samosvat și a membrilor familiei acestuia din bunul imobil, ap. xxxx, încasarea cheltuielilor de judecată.

A fost admisă integral cererea reconvențională a lui Vladimir Samosvat.

A fost constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare a ap. xxxx, număr cadastral xxxx, încheiat între Liudmila Ghinda și Semion Ghinda, în calitate de vânzător și Iana Sviderscaia, în calitate de cumpărător, autentificat de notarul public Olga Bondarciuc la 11 noiembrie 2011, înregistrat cu nr. 8907.

A fost constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare a ap.xxxx, număr cadastral xxxx, încheiat între Iana Sviderscaia, în calitate de vânzător și Liudmila Ghinda, în calitate de cumpărător, autentificat de notarul public Galina Ceban la 07 iunie 2018, înregistrat cu nr. 3501.

A fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Vladimir Samosvat asupra ap. xxxx, număr cadastral xxxx, în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău nr.2a-2401/13 din 16 octombrie 2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1100/14 din 30 aprilie 2014, și ca efect al constatării nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a bunului imobil din 11 noiembrie 2011 și a celui din 07 iunie 2018.

A fost dispusă rectificarea în Registrul bunurilor imobile, prin înscrierea dreptului de proprietate asupra ap. xxxx, număr cadastral xxxx după Vladimir Samosvat.

A fost încasat de la Ludmila Ghinda și Semion Ghinda, în mod solidar, în beneficiul statului, suma de 7 605,24 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de avocatul Ion Cerga în interesele Liudmila Ghinda și Semion Ghinda, cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2020.

A fost încasat de la Ludmila Ghinda și Semion Ghinda în beneficiul lui Vladimir Samosvat suma de 620 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că caracterul nul al contractului încheiat între Samosvat Vladimir și Ghinda Liudmila din 15 iunie 2011 a fost constatat prin decizia irevocabilă din 16 octombrie 2013, prima instanță la rândul său constatând faptul că Liudmila Ghinda și Semion Ghinda, cunoscând despre faptul că contractul inițial din 15 iunie 2011 dintre Vladimir Samosvat și Liudmila Ghinda este lovit de nulitate absolută, fiind pasibil de a fi declarat nul de instanța de judecată, au înstrăinat apartamentul către Iana Sviderscaia, fără a avea scopul ca actul juridic să producă efecte juridice, iar ulterior la 07 iunie 2018, Iana Sviderscaia a restituit Liudmillei Ghinda bunul imobil litigios.

Totodată, prima instanță a constatat că scopul acestor tranzacții a fost de a se eschiva de la restituirea lui Samosvat Vladimir a bunului în temeiul hotărârii judecătorești prin care s-a dispus anularea contractului inițial de vânzare-cumpărare din 15 iunie 2011, reieșind din faptul că efectele nulității unui act juridic civil este repunerea părților în situația anterioară încheierii actului.

Colegiul a punctat că, în temeiul art. 753 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractelor), se evidențiază faptul că contractul de vânzare-cumpărare este un contract real, vânzătorul având obligația de a preda atât bunul, cât și dreptul de proprietate asupra acestuia (posesia, folosința, dispoziția). La caz, însă, Ghinda Liudmila și Ghinda Semion, la 11 noiembrie 2011, nu au transmis efectiv cumpărătorului Iana Sviderscaia bunul, reieșind din faptul că Iana Sviderscaia nu a locuit în acest apartament, precum nu a locuit și nu l-a posedat nici Ludmila Ghinda și Semion Ghinda, or pe perioada litigiului, bunul a fost în posesia lui Vladimir Samosvat, proprietarul acestuia, fapt constatat expres prin decizia din 16 octombrie 2013, ce atestă indubitabil că Ludmila Ghinda, Semion Ghinda și Iana Sviderscaia au efectuat un circuit fictiv de acte juridice de vânzare-cumpărare, în circumstanțele în care nimeni nu a primit sau transmis posesia și folosința imobilului, în pofida faptului contractul de vânzare-cumpărare

este un contract real, iar predarea bunului este un atribut inerent al acestui caracter juridic.

Colegiul a respins argumentele apelanților Ghinda Liudmila și Ghinda Semion cu privire la faptul că acțiunea lui Vladimir Samosvat ar fi prescrisă, dat fiind faptul că, în situația nulității absolute acțiunile sunt imprescriptibile, iar în privința caracterului fictiv al actului juridic, operează nulitatea absolută, legiuitorul a prevăzut expres că actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul, or acest viciu fundamental al actului juridic nu poate fi înlăturat prin voința părților și acesta din start nu produce efecte juridice.

În viziunea instanței de apel, corect instanța de fond a dispus anularea contractelor de vânzare-cumpărare, invocând nulitatea absolută în temeiul art. 221 alin. (1) din Codul civil.

A conchis că, prin multitudinea tranzacțiilor efectuate, s-a camuflat o tranzacție cu terțul, Iavorschi Iurie, care urma să întoarcă un împrumut Ludmillei Ghinda, iar ultima nu a achitat prețul de vânzare lui Vladimir Samosvat, așa cum ultimul nu a transmis dreptul de proprietate asupra apartamentului către Ludmila Ghinda, iar răscumpărarea de către Liudmila Ghinda a apartamentului litigios de la Iana Sviderscaia a avut loc la același preț de 253 508 de lei, indicat în contractul inițial, iar aceste fapte atestă că contractele din 11 noiembrie 2011 și din 07 iunie 2018 sunt fictive.

Prin decizia suplimentară din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea înaintată de avocatul Coban Igor în interesele lui Samosvat Vladimir cu privire la emiterea unei decizii suplimentare în cauza dată, și a fost emisă o decizie suplimentară prin care au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2019, anume anularea sechestrului aplicat asupra ap. xxxx, nr. cadastral xxxx.

Prin încheierea din 20 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost corectată eroarea materială evidentă din cuprinsul deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021 adoptată în ordine de apel, prin înlocuirea sintagmei greșite din textul deciziei suplimentare „24 martie 2021” cu sintagma corectă „29 septembrie 2021”.

La 18 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Ion Cerga în interesele Liudmillei Ghinda și Semion Ghinda, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021 și a deciziei suplimentare din 10 noiembrie 2021, corectată prin încheierea din 20 decembrie 2021, solicitând casarea deciziei contestate cu adoptarea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii și respingerea acțiunii reconvenționale (f.d. 2-10, vol. III).

În motivarea recursului a reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, instanțele inferioare nu au dat apreciere juridică tuturor circumstanțelor și pretențiilor or, neexpunerea asupra unei cerințe se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin v. Moldova, cererea nr.36755/06, Curtea a statuat că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (cauza Hirvisaari v.Finland, nr.49684/99, parag.30, din 27.09.2001). Așadar, instanțele,

încălcând prevederile art.375 din Codul de procedură civilă, alin. 1 art. 6 CEDO au ignorat și nu s-au expus asupra argumentelor invocate de către recurent.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 14 decembrie 2021 (f.d. 198, vol. III), însă la materialele cauzei nu se atestă dovada recepționării scrisorii de către părți. Astfel, recursul depus la 18 decembrie 2021 de către avocatul Ion Cerga în interesele Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 25 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 14, vol. III).

La 04 aprilie 2022, avocatul Igor Coban în interesele lui Vladimir Samosvat a depus referință pe marginea recursului, solicitând declararea inadmisibilă (f.d. 24-29, vol. III).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei

probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Ion Cerga în interesele Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ion Cerga în interesele Liudmilei Ghinda și Semion Ghinda.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh